

Nuostabus dviratis

Parašė Dr. Jolanta Burke

Kadaise viename jaukiame Airijos kaimelyje, kur kalvos buvo žalios kaip smaragdai, o laikas tarsi sustojęs, gyveno žvali mergaitė, vardu Aoife. Nepaisant didelės negalios, kuri jai teko - gimė be kojų, - Aoife kiekvieną dieną atsiburdavo plačiai šypsodama, pasiruošusi įveikti viską, kas pasitaikydavo jos kelyje. Jos juokas buvo tarsi muzika visų ausims, o jos energija buvo tokia užkrečianti, kad šildė visų aplinkinių širdis.

Aoife rado laimę mažuose dalykuose savo kaime, pavyzdžiui, klausydama vėjųje šnarėnčių lapų, stebėdama upės tėkmę ir jausdama šiltą saulę ant veido.

Ji visada buvo kupina džiaugsmo, tačiau mažytis liūdesėlis kabojo virš jos kaip debesėlis. Kai matydavo savo brolius ir seseris, važinėjančius dviračiais, ji jausdavosi palikta ir vieniša. Ji norėjo prisijungti prie jų ir leistis į smagius nuotykius.

Ramiomis akimirkomis Aoife įsivaizdavo dieną, kai galės važiuoti dviračiu, jausti vėją plaukuose ir dalyvauti linksmybėse kartu su broliais ir seserimis. Ji svajojo apie buvimą drauge, laiminga, kaip ir visi kiti.

Vieną lietingą rytą Aoife jaukiai įsitačiusi prie lango stebėjo, kaip lietaus lašai lyg mažytės upės rieda stiklu. Ji pirštu braižė raštus ant lango susidariusiame rūke, kurdama savo pasaulį. Staiga pasigirdęs beldimas privertė ją pašokti. Mama nuskubėjo prie durų, o Aoife žvilgtelėjo per petį, kad pamatytų, kas tai. Nepažįstamasis stovėjo už durų laikydamas skėtį.

"Sveika, Aoife, - šiltai nusišypsojo žmogus. "Aš esu Frenkas iš "Įvairovės", labdaros organizacijos vaikams, ir turiu tau staigmeną".

Aoife akys išsiplėtė iš susijaudinimo. Ji žinojo apie tą organizaciją, bet nesitikėjo, kad jie ją aplankys.

"Staigmena man?" Aoife nekantriai paklausė.

Frenkas linktelėjo galva, plačiai šypsodamasis. "Taip!" "Mes girdėjome apie tave ir norėjome padaryti kažką ypatingo.

Aoifei suvirpėjo širdis. Kas tai galėtų būti? Šaunus žaislas? Smagus nuotykis?

Frenkas atsargiai ištraukė blizgantį lankstinuką. "Mes norime padėti tokiems vaikams kaip tu, Aoife. Ir šiandien turime tau kai ką tikrai nuostabaus."

Aoife paėmė brošiūrą, jos rankos drebėjo iš susijaudinimo. Vartydama ją, ji pamatė nuotraukas tokių vaikų, kaip ji, kurie šypsosi ir juokiasi važinėdami specialiais, tik jiems pagamintais triratukais.

"Oho!" sušuko Aoife.

Jos akys išsiplėtė iš nuostabos, kai vyriškis paaiškino, kad jie norėjo pagaminti jai skirtą dviratį - tokį, kuris jai puikiai tiktų, nepaisant to, kad jai trūksta kojų. Ši ypatinga dovana, pritaikyta tik jos poreikiams, pripildė jos širdį džiaugsmo ir abejonės. Ar tai tikrai galėjo būti tiesa?

"Tikrai?" - sušnabždėjo ji, vos išdrįsdama patikėti.

Vyras entuziastingai linktelėjo galva, plačiai šypsodamais. "Taip, tikrai! Mes norime išpildyti tavo svajonę apie važinėjamą dviračiu".

Aoife širdis suplazdėjo iš dėkingumo ir susijaudinimo. Galimybė važiuoti kartu su draugais ir šeima, jaučiant vėją plaukuose atrodė neįtikėtina džiugi. Ši netikėta dovana kėlė jai begalinį jaudulį ateinančiomis dienomis.

"Labai ačiū!" Aoife sušuko, jos akys spindėjo iš dėkingumo. "Aš negaliu sulaukti!"

Frenkas akys spindėjo ir jis šiltai nusišypsojo mergaitei.

Bendrai finansuoja
Europos Sąjunga

léargas

Europos Komisijos parama šio leidinio rengimui nereiškia pritarimo jo turiniui, kuriame pateikiama autorių nuomonė, todėl Europos Komisija negali būti laikoma atsakinga už informaciją panaudotą šiame leidinyje.